

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 1933/2015

Рж 353/2015

21.10.2015. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у ванпарничном предмету предлагача Д.И. из С., чији је пуномоћник З.С., адвокат из П., против противника предлагача предузеће М. ДОО из П., власника М.Д. из П., кога заступа М.Ђ., адвокат из У., ради деобе, одлучујући о жалби предлагача, изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Р1 273/15 од 20.08.2015. године и ревизији предлагача, изјављеној против решења Вишег суда у Ужицу Гж 980/2013 од 06.11.2013. године, у седници одржаној 21.10.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба предлагача, изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Р1 273/15 од 20.08.2015. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача, изјављена против решења Вишег суда у Ужицу Гж 980/2013 од 06.11.2013. године.

Образложење

Правноснажним решењем Вишег суда у Ужицу Гж 980/2013 од 06.11.2013. године одбијена је жалба предлагача и потврђено решење Основног суда у Пожеги Р1 2/12 од 12.07.2013. године, којим је развргнута сувласничка имовинска заједница између предлагача и противника предлагача, физичком деобом, на начин описан у изреци овог решења, уређен начин и обим коришћења кп. бр. ...КО П. и предлагач обавезан да противнику предлагача накнади трошкове поступка у износу од 7.671,45 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену предлагач је изјавио ревизију због битне повреде одредаба поступка и погрешне примене материјалног права. Предложио је да се ревизија сматра изузетно дозвољеном применом чл. 395. ЗПП због потребе разматрања правног питања од општег интереса, уједначења судске праксе и новог тумачења права.

Решењем Р1 273/15 од 20.08.2015. године Апелациони суд у Крагујевцу није предложио Врховном касационом суду одлучивање о изјављеној ревизији применом чл. 395. ЗПП.

Против првостепеног решења предлагач је изјавио жалбу због битне повреде одредаба поступка.

Испитујући дозвољеност жалбе применом чл. 411. у вези чл. 373. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09), који се примењује на основу чл. 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11), Врховни касациони суд је нашао да жалба није дозвољена.

Жалба као редовни правни лек може се изјавити против пресуде донете у првом степену (чл. 355. ЗПП) и против решења првостепеног суда (чл. 385. ЗПП).

Као ванредни правни лек, странке могу изјавити ревизију против правноснажне пресуде донете у другом степену (чл. 394. ЗПП) и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен (чл. 412. став 1. ЗПП).

Имајући у виду да Закон о парничном поступку који се у овом случају примењује не предвиђа жалбу као правни лек који се може изјавити против решења другостепеног суда, жалба предлагача није дозвољена.

На основу чл. 411. у вези чл. 373. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Према чл. 395. Закона о парничном поступку, ревизија је изузетно дозвољена и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом по члану 394. овог закона, кад је по оцени апелационог суда о допуштености ове ревизије потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или кад је потребно ново тумачење права.

И по оцени Врховног касационог суда, услови за примену института изузетне дозвољености ревизије из чл. 395. ЗПП у овом случају нису испуњени. Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса, новим тумачењем права, односно уједначењем судске праксе, нити су уз ревизију приложене правноснажне судске одлуке, којима је на други начин одлучено у погледу истог или сличног чињеничног и правног односа, чиме би евентуално била оправдана потреба за уједначењем судске праксе.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 412. у вези чл. 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према чл. 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија је дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Према новелираном члану 394. став 2. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима кад се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима, потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Предлог ради деобе заједничке имовине поднет је 28.11.2005. године. Вредност предмета овог ванпарничног поступка означена је у предлогу на износ од 20.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о ванпарничном поступку ради физичке деобе, у коме вредност предмета овог поступка (20.000,00 динара) не прелази динарску противвредност од 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу чл. 412. у вези чл. 404. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић, с.р.**